

מ"ת 4162/10/22 - מדינת ישראל נגד רדא אבו הייכל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 4162-10-22 מדינת ישראל נ' אבו הייכל
תיק חיצוני: 461241/2022

בפני **כבוד השופט יהונתן שניאור**
מבקשת **מדינת ישראל**
נגד
משיב **רדא אבו הייכל ע"י ב"כ עו"ד יצחק בן חמו**

החלטה

1. לפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב במעצר בית לילי מלא עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו-1996 (להלן: "החוק").
2. בד בבד עם הגשת הבקשה הוגש כנגד המשיב כתב אישום לפיו בתאריך 11.10.22 בסמוך לשעה 03:18 נהג הנאשם ברכב פרטי בכביש 1 במהירות של 201 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת היא 90 קמ"ש וזאת בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961, כמו כן נהג ברכב כשהוא שיכור עת בגופו נמצא אלכוהול בריכוז של 783 מיקרוגרם לליטר אויר נשוף העולה על הכמות של 50 מיקרוגרם המותרת למשיב וזאת בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 וכשהוא נוהג בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודה.
3. בו ביום שוחרר המשיב על ידי כבוד השופט א. ביאלין בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח ערב עד ליום 20.10.22, הפקדת סך של 1000 ₪ וכן חתימה על ערבות עצמית וצג ג' בסך 5000 ₪ כל אחת. כמו כן נפסל רשיונו של המשיב למשך 30 ימים על ידי קצין משטרה.
4. המבקשת עותרת להארכת התנאים המגבילים עד לתום ההליכים המשפטיים וכן לפסילה עד לתום ההליכים לפי סעיף 46 לפקודת התעבורה. המבקשת הפנתה לחומרת העבירות המיוחסות למשיב ולמסוכנות הנובעת עקב השילוב המסוכן של שכרות גבוהה ומהירות קצה.

ראיות לכאורה

5. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה.

לדבריו נפלו פגמים רבים בעבודת השוטרים. לעניין עבירת המהירות, השוטר מציין כי נסע אחרי רכב המשיב לאורך מספר קילומטרים במהלכן נמדד רכב המשיב ואולם כלל לא ידוע המיקום המדויק בו בוצעה עבירת המהירות. כמו כן טען כי רכב המשיב לא היה בודד בעת האכיפה כנדרש, כי השוטר המפעיל לא ציין כי בעת נעילת רכב המשיב נשמע צליל דופלר כפול כנדרש, כי לא הוצגו למבקש נתוני המדידה כנדרש וכי השוטר לא התייחס לקיומה של מסילת רכבת במקביל למסלול נסיעת המשיב. ב"כ המשיב הוסיף כי מבדיקה שערך, רכב המשיב אינו יכול להגיע למהירות המיוחסת לו וזאת על פי התוני היצרן שלא הוצגו בפני.

לעניין עבירת השכרות טען ב"כ המשיב כי לא התבצעה השגחה על המשיב טרם הנשיפה למכשיר הינשוף, וכי ברישום השעות בוצעו תיקונים ומחיקות ללא הסברים.

לעניין חקירתו של המשיב טען ב"כ המשיב כי בחקירתו תחת אזהרה מופיעים פרטים שאינם שלו וכי זכויותיו הוסברו לו רק לאחר שנחקר.

6. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה למכביר כנגד המשיב ובין היתר הודעת המשיב תחת אזהרה, בה הודה כי נסע במהירות גבוהה מהמותר אם כי לא במהירות המיוחסת לו והודה כי שתי 4 עד 5 כוסות וודקה עובר לנהיגתו. עיינתי בדוחות הפעולה של השוטרים מרדכי לוי ויעקב וינפלד, במסמכי תקינות מכשיר הדבורה ובדו"ח זיכרון דברים להפעלת דבורה שנערך על ידי השוטר מרדכי לוי.

מהמסמכים עולה כי השוטר לוי מבחין ברכב המשיב נוסע לפניו בנסיעה מהירה ביחס לתנועה, ומודד אותו במהירות 201 קמ"ש וזאת כשרכב המשיב בודד בעת האכיפה. השוטר תיעד את רכבו נוסע במהירות של 190 קמ"ש בנסותו להדביק רכב המשיב אשר פנה ימינה בניגוד לתמרור 815 על פני הכביש, לכיוון כביש 431 ואז נעצר בשול הדרך.

לאחר שהשוטר הבחין בריח אלוהול היוצא מפי המבקש, ביצע לו בדיקת נשיפון שתוצאתה 810 מיקרוגרם. המשיב נלקח לבדיקת ינשוף שנערכה לא על ידי השוטר יוסי שרעבי ותוצאתה כאמור 783 מיקרוגרם.

עיינתי בבדיקות שערכו המפעילים הן למכשיר הינשוף והן למכשיר הדבורה ונחה דעתי כי המכשירים היו תקינים בעת ההפעלה.

7. בחנתי את טענותיו של בא כח המשיב. אכן, לא ניתן לדעת את המקום המדויק, בו נאכפה עבירת המהירות. השוטר לוי מציין כי, דלק אחרי רכב המשיב לאורך מספר קילומטרים ולא ציין את המיקום המדויק בו נעל את רכב המשיב במהירות המיוחסת לו. ואולם, לא מצאתי כי עניין זה מהווה כרסום משמעותי בחומר הראיות ואינני מוצא להידרש לסוגיה זו בשלב המקדמי בו אנו מצויים.

8. בעניין זה, אוסיף כי מאחר ותחילת האכיפה בוצעה בכביש 1 בקילומטר 30 (סמכות מקומית תעבורה ירושלים) ורכב המשיב נעצר בכביש 431 (סמכות מקומית תעבורה פתח תקווה) הוריתי לצדדים לטעון

לענין הסמכות המקומית הנכונה. המבקשת הודיעה כי היא מבקשת כי התיק יישמע בבית המשפט לתעבורה בירושלים וזאת מכח מיקום היחידה החוקרת ולא מכח מקום ביצוע העבירה וזאת לאור סעיף 6 לחוק סדר הדין הפלילי ובענין זה הצדק עמה.

9. אשר לטענת בא כח המשיב כי השוטר לא ציין כי שמע צליל דופלר כפול בעת המדידה, וכי לא ציין קיומה של מסילת רכבת המקבילה לכביש נפנה לדו"ח זכרון דברים בהפעלת דבורה סעיפים 3 (ו) וכן סעיף 5.

10. אשר לטענת בא כח המשיב כי נתוני המדידה לא הוצגו למשיב, נפנה לצילום שערך השוטר לוי ואשר צורף לתיק החקירה ובו מופיעים נתוני המדידה.

11. אשר לטענת המשיב באשר להיעדר השגחה על המשיב טרם בדיקת הינשוף ולתיקונים שערכו השוטרים בדוחות, סבורני כי טענות מסוג זה צריכות להתברר בהליך העיקרי ולאחר שמיעת הראיות, בטרם ניתן יהיה לקבוע מסמרות עובדתיות בגין.

12. אשר לטענת בא כח המשיב כי בהודעתו תחת אזהרה נפל פגם כאשר פרטי הנחקר אינם פרטיו, נפנה למזכר שערך השוטר שלומי בוזגלו, המסביר טעות זו.

13. ואולם, גם לאחר שקבעתי קיומן של ראיות לכאורה ועל אף שטענה זו לא נטענה בפני, הרי שעל פי נהלי הפעלת מכשיר הדבורה יש להפחית 5 קמ"ש מהמהירות שנמדדה במכשיר, ואני קובע כי המהירות שיש לייחס למשיב הינה 196 קמ"ש.

מסכנות

14. באשר לעילת המעצר, לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאור סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק. מדובר במהירות קצה המשולבת בשכרות גבוהה, המסכנות את שלום ציבור משתמשי הדרך כמו גם את המשיב עצמו ואין להקל ראש בחומרת עבירות אלה.

15. ואולם, למרות קיומה של עילת מעצר, חובה על בית המשפט על פי הקבוע בסעיף 21(ב) לחוק לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתן בחרותו של המשיב פחותה.

16. זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החרג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ' מדינת ישראל :

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלג ד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חלופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

וראה גם בבש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נ' מדינת ישראל:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

17. המשיב, בחור צעיר בן 21. על אף היותו בן העדה המוסלמית בחר להתגייס לשירות סדיר כלוחם במג"ב ולאחרונה אף החל בשירות קבע. הוצגו בפני מסמכים רבים אשר לאופיו של המשיב: המשיב סיים קורס יסמ"ג כחניך מצטיין למופת, זכה בתעודת הצטיינות נוספת כמצטיין פלוגתי, זכה לתעודת הוקרה מצה"ל כמצטיין לרגל ראש השנה. כמו כן הוצגו בפני מכתבים מרס"ר זהאי חשן מפקדו של המשיב במחלקה בה שירת אשר ציין את מסירותו ומקצועיותו של המשיב, ממר סולימאן עוודאללה, יו"ר ועד עין נקובא המלמד בין היתר על פעילותו ההתנדבותית בשוב בו גר, ומפקד טל אלמקייס, קצין אג"מ מג"ב אשר ציין אף הוא את מסירותו, נאמנותו ומקצועיותו של המשיב ובחר להוסיף את היתרונות למשטרת ישראל, לאזרחי המדינה כמו גם למשיב עצמו מהישארותו בחייל. וזאת על אף הבעת מורת רוחו ממעשי המשיב.

ניתן להתרשם כי בפנינו משיב אשר זוכה להערכה רבה, שוטר מצטיין, מסור ומקצועי אשר עומד אף לצאת לקורס מפקדים בתקופה הקרובה. אני סבור כי לא ניתן לראות במעשיו החמורים של המשיב כמשקפים דרך חייו ומטעמים אלו, כשהסיכוי להישנות העבירות מזערי, לא מצאתי לנכון להורות על מעצר בית ואף לא לילי וזאת גם על מנת לאפשר למשיב לשמור על מקום עבודתו בהתחשב בעובדה שהמשיב משרת כלוחם בשעות לא מוגדרות.

18. לא הוצגו בפני גליונות הרשעה וניתן להניח כי המשיב נעדר עבר פלילי ותעבורתי.

19. למרות חומרת העבירות המיוחסות למשיב, שהרי אין להקל ראש בנהיגת רכב במהירות כה גבוהה, ובשכרות לא מבוטלת, עדיין יש לזכור כי העבירה בוצעה אגב נהיגה ואני סבור כי ניתן לאיין את המסוכנות, בין היתר, בדרך של פסילת רשיון הנהיגה של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

20. לאור האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים אני מורה על שחרור המשיב בתנאים כלהלן, אשר יחולו עד לתום ההליכים:

א. אני מורה על פסילתו של המשיב מלהחזיק ו/או מלקבל רשיון נהיגה עד לתום ההליכים ואף מעבר ל-6 חודשים.

הפסילה תחל מהיום ללא צורך בהפקדה.

ב. להבטחת התייצבותו של המשיב לכל דיון בביהמ"ש, יפקיד המשיב ערבון נוסף של ₪ 2,500 על ההפקדה שהפקיד.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט' חשוון תשפ"ג, 03 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.